

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 11 lutego 2021 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Paweł Gonet

Protokolant: Anna Żychowska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Przemyślu ---

po rozpoznaniu w dniu 20.11.2020 r., 29.01.2021 r.

sprawy karnej:

W. S. (1) - s. J. i Z. z d. L., urodz. (...) w K., zam. P. (...)

oskarżonego o to, że:

w okresie od 14 do 17 sierpnia 2017 r. w K., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz Komendy Miejskiej Policji w K. przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że w bazie Krajowego Systemu Informacyjnego Policji dokonywał sprawdzeń osób niezwiązanych ze służbą, a dotyczących jego życia prywatnego, a następnie tak uzyskane informacje dotyczące M. B. i S. M. wykorzystał do celów prywatnych, zaś wydruki z uzyskanymi informacjami pozostawił w miejscu do tego nieprzeznaczonym, umożliwiając zapoznanie się z nimi osobom postronnym, czym działał na szkodę interesu publicznego i interesu prywatnego M. B. i S. M.,

- tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. i art. 266 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
w zw. z art. 12 § 1 k.k.

I. Na podstawie art. 66 § 1 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k. **warunkowo umarza** postępowanie karne wobec oskarżonego W. S. (1) na okres próby 1 (jednego) roku;

II. Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych **zasądza** od oskarżonego koszty sądowe w kwocie 1 141,70 zł (jeden tysiąc sto czterdzieści jeden złotych 70/100) tym wymierza opłatę w kwocie 100 zł (stu złotych) na rzecz Skarbu Państwa. Ponadto **zasądza** od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. B. kwotę 3 419,92 zł (trzy tysiące czterysta dziewiętnaście złotych 92/100) tytułem zwrotu kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocnika w sprawie.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 453/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych			

oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

**1. USTALENIE
FAKTÓW**

1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	W. S. (1)	W. S. (1) został oskarżony o to, że w okresie od 14 do 17 sierpnia 2017 r. w K., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz Komendy Miejskiej Policji w K. przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że w bazie Krajowego Systemu Informacyjnego Policji dokonywał sprawdzeń osób niezwiązanych ze służbą, a dotyczących jego życia prywatnego, a następnie tak uzyskane informacje dotyczące	

		M. B. i S. M. wykorzystał do celów prywatnych, zaś wydruki z uzyskanymi informacjami pozostawił w miejscu do tego nieprzeznaczonym, umożliwiając zapoznanie się z nimi osobom postronnym, czym działał na szkodę interesu publicznego i interesu prywatnego M. B. i S. M., tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. i art. 266 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony W. S. (1) jest funkcjonariuszem Policji. Pracuje w Komendzie Miejskiej Policji w K..</p> <p>Oskarżony W. S. (1) jest mężem P. S.; na mocy wyroku Sądu Okręgowego w K. ich małżeństwo zostało rozwiązane przez rozwód - z wyłącznej winy P. S., ale na dzień wydania wyroku w niniejszej sprawie karnej powyższe orzeczenie Sądu Okręgowego w Krośnie nie było jeszcze prawomocne. Obecnie przed Sądem Rejonowym w Krośnie toczy się sprawa przeciwko W. S. (1) o czyn z art. 207 § 1 k.k. i inne, popełnione na szkodę P. S. (sygn. akt II K (...))</p> <p>W 2017 r. P. S. zaczęła spotykać się</p>	Zeznania świadka M. B..	k.311-312	

z pokrzywdzonym M. B.,
który
w tamtym czasie był
mężem S. M..

Przed okresem
wskazanym w akcie
oskarżenia, tj. przed
dniem 14 sierpnia 2017 r.,
P. S. i M. B. spotkali się
w jednej z restauracji w
T.. W tym samym czasie
pod tą samą restaurację
przyjechał oskarżony W.
S. (1), który zrobił zdjęcia
samochodu należącego do
M. B.. Następnego dnia
oskarżony zatelefonował
do P. S. i powiedział,
iż zna imię i nazwisko
mężczyzny, z którym się
spotkała i wie, gdzie on
pracuje.

W dniach 14 - 17 sierpnia
2017 r. oskarżony W. S. (1),
w celu realizacji swojego
własnego, prywatnego
interesu, dokonał w
Komendzie Miejskiej
Policji w K., w
policyjnej bazie danych
– Krajowym Systemu
Informacyjnym Policji,
przy użyciu służbowego
sprzętu, sprawdzeń
danych M. B., w tym
danych jego samochodu
oraz jego danych
zawartych w bazie P.,
nadto dokonał sprawdzeń
współwłaścicielki w/w
samochodu, tj. S. M..
W szczególności w
dniu 14 sierpnia 2017
r. oskarżony dokonał
sprawdzeń samochodu
o numerze rejestracyjnym
(...), logując się do
w/w systemu przy

użyciu własnej karty dostępowej. Natomiast w dniu 17 sierpnia 2017 r. dokonał sprawdzeń tego samochodu i wymienionych wyżej osób, używając do tego karty dostępowej innego policjanta - M. S.; oskarżony poprosił tego policjanta o użyczenie karty, tłumacząc, że jego własna karta nie działa.

W okresie pomiędzy 14, a 17 sierpnia 2017 r. pokrzywdzony M. B. nie był zatrzymywany do żadnej kontroli drogowej i nie toczyły się przeciwko niemu żadne postępowania policyjne.

Z tego względu oskarżony W. S. (1) nie miał żadnych podstaw do sprawdzania w bazie Krajowego Systemu Informacyjnego Policji danych dotyczących M. B. i S. M..

W dniu 15 września 2017 r. pokrzywdzony M. B. został zatrzymany w S. przez oskarżonego W. S. (1) do kontroli drogowej. Pokrzywdzony odmówił przyjęcia mandatu

i sprawa została skierowana do Sądu Rejonowego w Sanoku. Obwiniono go o wykroczenie z art. 92a k.w, Wyrokiem Sądu Rejonowego w Sanoku z dnia 17 kwietnia 2019 r., sygn. akt II W (...) M. B. został uniewinniony od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia.

Jesienią 2017 r. oskarżony przyjechał do pokrzywdzonej S. M. do T. i powiedział jej, że jej mąż M. B. spotyka się z jego żoną P. S.. Na pytanie S. M., skąd oskarżony ma jej adres, W. S. (1) odpowiedział, iż dane te uzyskał z dowodu rejestracyjnego jej samochodu w trakcie kontroli jej męża.

W styczniu 2018 r. oskarżony po raz drugi zatrzymał pokrzywdzonego M. B. do kontroli drogowej. Pasażerką M. B. była wtedy P. S.. M. B. przyjął wówczas mandat karny za przekroczenie prędkości.

Wskazane wcześniej wydruki z uzyskanymi informacjami oskarżony przez długi czas przechowywał w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Latem 2019 r. P. S. przypadkowo znalazła te wydruki w samochodzie m-ki C. (...), który stanowił ich małżeńską wspólność majątkową. Wydruki były zwinięte w harmonijkę i były wciśnięte pomiędzy siedzisko fotela, a oparcie.

W związku z w/w sprawą, w Komendzie Miejskiej Policji w K. prowadzone było przeciwko W. S. (1) postępowanie dyscyplinarne. W. S. (1) został uznany za winnego nieprawidłowego wykorzystania wydruków

z systemu informatycznego, natomiast odstąpiono od wymierzenia mu kary. Jednak w związku z uznaniem go za winnego pozbawiono go możliwości uzyskania części nagród.			
Zeznania świadka P. S..	k.312v-313		
Zeznania świadka S. M..	k.314, k.32-33		
Zeznania świadka K. B. (1).	k.336-337		
Zeznania świadka M. S..	k.337v-338		
Wydruki z (...).	k.11-15		
Odpisy dokumentów z akt sprawy II K (...)	k.86-154		
Odpisy dokumentów z akt sprawy II W (...)	k.35-65		
Informacja KGP dot. sprawdzeń w (...) wraz z płytą i wydrukami.	k.171-194		
Oskarżony został poddany badaniu sądowo – psychiatrycznemu. W opinii z dnia 25 czerwca 2020 r. dwaj biegli lekarze psychiatrzy stwierdzili, że oskarżony w czasie czynu nie miał zniesionej, ani też w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. W ocenie biegłych, w jego przypadku nie zachodzą	Opinia sądowo – psychiatryczna.	k.232-253	

przesłanki z art. 31 § 1 i 2 k.k.			
Oskarżony nie był karany.	Karta karna.	k.322	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
-----	-----	-----	-----
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	Zeznania świadków M. B. i P. S..	Świadkowie M. B. i P. S. zeznali, że gdy przed dniem 14 sierpnia 2017 r. spotkali się w jednej z restauracji w T., niespodziewanie przyjechał tam również oskarżony W. S. (1), który zrobił zdjęcia samochodu M. B.. Kolejno świadkowie zeznali, że w dniu 15 września 2017 r. oraz w styczniu 2018 r. oskarżony zatrzymał M. B. do kontroli drogowej. Następnie podali, że gdy	

		<p>P. S. w lecie 2019 r. sprzątała samochód m-ki C. (...) - który stanowił współwłasność jej oraz oskarżonego W. S. (1), to znalazła w nim wydruki z Krajowego Systemu Informacyjnego Policji, zawierające dane dotyczące M. B. i S. M.. Świadkowie zaznaczyli, że wydruki pochodziły z okresu 14-17 sierpnia 2017 r., kiedy to M. B. nie był poddawany żadnej kontroli policyjnej. Świadkowie dodali, iż oskarżony w sierpniu 2017 r. zatelefonował do P. S. i powiedział, iż zna imię i nazwisko mężczyzny, z którym się spotyka i wie, gdzie on pracuje. Według świadków, oskarżony śledził ich, chcąc przy tym pozyskać wiedzę, kim jest M. B.. Właśnie w tym celu bezprawnie pozyskał dane dotyczące jego osoby oraz jego ówczesnej żony S. M..</p> <p>W ocenie Sądu zeznania świadków M. B. i P. S. są wiarygodne w całości. Są one spójne i wzajemnie się uzupełniają. Nie ma w nich luk, przejawów kłamstwa bądź nieścisłości, które podważałyby ich wiarygodność. Są w pełni zgodne z logiką wypadków i znajdują potwierdzenie w innych zebranych w sprawie dowodach.</p>	
j.w.	Zeznania świadka S. M..	Świadek S. M., która do listopada 2018 r. była	

		<p>żoną M. B., zeznała, że jesienią 2017 r. oskarżony przyjechał do jej miejsca zamieszkania do T. i powiedział, że jej mąż spotyka się z jego żoną. S. M. nie znała oskarżonego i była zaskoczona jego wizytą. Gdy zapytała się go, skąd ma jej dane, oskarżony odpowiedział, że ma je z dowodu rejestracyjnego samochodu, którym poruszał się jej mąż.</p> <p>Powyższe zeznania S. M. nie są bezpośrednim dowodem na to, że oskarżony w okresie od 14 do 17 sierpnia 2017 r. dokonał sprawdzeń pokrzywdzonych w Krajowym Systemie Informacyjnym Policji, ale potwierdzają, że oskarżony „żywo” interesował się M. B. i jego żoną oraz że zdolny był do wykorzystywania w celach prywatnych informacji pozyskiwanych drogą służbową. W ten sposób zeznania S. M. pomocne są w potwierdzeniu tezy zawartej w akcie oskarżenia.</p> <p>W ocenie Sądu zeznania S. M., jako stanowcze, konsekwentne i zgodne z innymi dowodami, Sąd uznał za wiarygodne.</p>	
j.w.	Zeznania świadka K. B. (1).	Świadek K. B. (1), który jest przełożonym oskarżonego, zeznał, że W. S. (1) został uznany za winnego nieprawidłowego wykorzystania wydruków	

		<p>z systemu informatycznego, natomiast odstąpiono od wymierzenia mu kary. Został jednak pozbawiony możliwości uzyskania części nagród.</p> <p>K. B. (1) dodał, że baza (...) służy do weryfikacji pewnych danych. Jeżeli okaże się, że nie ma podstaw do prowadzenia dalszego postępowania, dane te nie mogą ujrzeć światła dziennego i muszą zostać zniszczone.</p> <p>W ocenie Sądu nie ma żadnych powodów, aby opisane wyżej zeznania świadka K. B. (1) uznać za niewiarygodne.</p>	
j.w.	Częściowe zeznania świadka M. S..	<p>Zeznania świadka M. S. są przydatne jedynie w zakresie, w jakim wynika z nich, że oskarżony W. S. (1) w 2017 r. pożyczył od niego kartę dostępową do systemu (...) i sprawdzał w niej dane jakiejś osoby. Zeznania świadka w tej części nie budzą żadnych wątpliwości Sądu. Natomiast w pozostałym zakresie zeznania M. S. nie jawią się jako przydatne. Świadek, jak podał, nie widział, co oskarżony sprawdza, nie wiedział też, czy oskarżony cokolwiek drukował.</p>	
j.w.	Częściowe wyjaśnienia oskarżonego W. S. (1).	<p>Wyjaśnienia oskarżonego wiarygodne są w zakresie, w jakim potwierdził on, że w okresie od 14 do 17 sierpnia 2017 r. dokonywał</p>	

		<p>w systemie (...) sprawdzeń M. B.</p> <p>i S. M. oraz że wydrukował dane dotyczące tych osób, a następnie zabrał te wydruki do swojego domu i nie zniszczył ich. Wyjaśnienia oskarżonego w tej części są zgodne z pozostałymi dowodami, które Sąd uznał za wiarygodne. Natomiast wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim twierdził, że jego celem nie było wykorzystanie pozyskanych informacji dla celów prywatnych, nie zasługują na wiarę (więcej będzie o tym mowa w dalszej części uzasadnienia).</p>	
j.w.	<p>Wydruki z (...) oraz informacja KGP dot. sprawdzeń w (...) wraz z płytą i wydrukami.</p>	<p>Są to dowody w pełni obiektywne i wiarygodne.</p>	
j.w.	<p>Odpisy dokumentów z akt spraw.</p>	<p>Odpisy dokumentów z akt spraw II K (...) i II W (...) to dowody w pełni wiarygodne. Nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron procesu.</p>	
j.w.	<p>Opinia sądowo – psychiatryczna.</p>	<p>Przedmiotowa opinia jest w pełni wiarygodna. Jest jasna, pełna i rzetelna. Została sporządzona przez osoby ku temu uprawnione, posiadające odpowiednie wykształcenie, wiedzę i doświadczenie.</p>	

j.w.	Karta karna.	W oparciu o informację uzyskaną z Krajowego Rejestru Karnego Sąd ustalił, że oskarżony nie był wcześniej karany. Dokument ten został sporządzony i potwierdzony przez uprawnioną do tego osobę i instytucję.	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1	Częściowe wyjaśnienia oskarżonego W. S. (1).	Oskarżony W. S. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Tłumaczył, że w sierpniu 2017 r. na jednej ze stacji paliw podszedł do niego nieznanemu mężczyzna i wręczył mu kartkę z numerem rejestracyjnym pojazdu, którego kierowca miał poruszać się bez uprawnień. Oskarżony podał, że w czasie sprawdzania w bazie (...) danych właścicieli tego pojazdu, nie wiedział, że sprawdza mężczyznę, który spotyka się z P. S.. Wskazał, że wydruki z bazy (...) zabrał do domu tylko po to, aby je spalić w piecu, a nie po to, aby	

wykorzystać je w celach prywatnych.

Powyższe wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na wiarę. Są naiwne, nielogiczne i pozostają w całkowitej sprzeczności z dowodami, którym Sąd przyznał wiarę. Należy wskazać, iż nie jest prawdą, że oskarżony w dniach 14-17 sierpnia 2017 r. nie wiedział, iż sprawdza w bazie (...) mężczyznę spotykającego się z jego żoną P. S.. Z zeznań P. S. i M. B. jednoznacznie wynika, że oskarżony W. S. (1), śledząc swoją żonę, przez dzień 14 sierpnia 2017 r. zrobił w T. zdjęcia samochodu należącego do M. B.; sam oskarżony przyznał, że już na przełomie lipca i sierpnia 2017 r. nabrał podejrzeń co do spotykania się jego żony z M. B.. W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, nie ma żadnych wątpliwości, że działanie oskarżonego w dniach 14-17 sierpnia 2017 r. ukierunkowane było na pozyskanie informacji o M. B. i jego żonie oraz na wykorzystanie tych informacji w celach prywatnych - zwłaszcza, że oskarżony wydruki z danymi M. B. i S. M. wyniósł z budynku Policji do swoich prywatnych pomieszczeń, przechowywał te wydruki przez długi czas, poczynił na nich prywatne zapiski i nie zniszczył ich.

		<p>W tym miejscu należy zaznaczyć, iż oskarżony nie potrafił wytłumaczyć, dlaczego wydrukował z bazy (...) dane o w/w osobach, skoro nie toczyły się przeciwko nim żadne postępowania i dlatego sporządził na nich odrębne zapiski. Nie wytłumaczył też, dlaczego nie spalił przedmiotowych wydruków, skoro właśnie w tym celu miał je zabrać do domu i z jakich w ogóle powodów konieczne było niszczenie tych dokumentów w jego własnym domu, skoro w sekretariatach Policji znajdują się niszczarki służące właśnie do tego celu.</p> <p>W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego zawierają istotne luki, które pozbawiają go wiarygodności.</p> <p>Reasumując, wyjaśnienia oskarżonego w powyższym zakresie nie są zgodne z rzeczywistością. Wersja oskarżonego jest zupełnie dowolna i nie uwzględnia rzeczywistej wymowy zgromadzonych w sprawie dowodów, które w pełni potwierdziły zasadność postawionego mu zarzutu.</p>	
j.w.	Częściowe zeznania świadka M. S..	Zeznania świadka M. S. - z braku wystarczającej wiedzy świadka - nie są przydatne w zakresie, w jakim zostało to zaznaczone	

		we wcześniejszej części uzasadnienia.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Pkt I.	j.w.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Czyn oskarżonego W. S. (2) wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. i art. 266 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.</p> <p>Zgodnie z art. 231 § 1 k.k. funkcjonariusz publiczny, który, przekraczając swoje uprawnienia lub nie dopełniając obowiązków, działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.</p> <p>„Przekroczeniem uprawnień przez funkcjonariusza publicznego jest podjęcie czynności nienależącej do jego uprawnień lub niemającej uzasadnienia faktycznego lub prawnego albo niezgodnej z wymaganiami proceduralnymi” (Komentarz</p>			

do art. 231 KK red Stefański 2021, wyd. 26/B. Stefańska).

Art. 266 § 1 k.k. stanowi, że kto, wbrew przepisom ustawy lub przyjętemu na siebie zobowiązaniu, ujawnia lub wykorzystuje informację, z którą zapoznał się w związku z pełnioną funkcją, wykonywaną pracą, działalnością publiczną, społeczną, gospodarczą lub naukową, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

„Przy przestępstwie stypizowanym w art. 266 § 1 KK rodzajowym przedmiotem ochrony jest dyskrecjonalność informacji, zaś przedmiotem ochrony bezpośredniej prawo zachowania określonych informacji w tajemnicy, przy czym obowiązek dyskrecji spoczywający na depozytariuszu informacji podyktowany może być potrzebą ochrony istotnego interesu prywatnego, stosunku zaufania łączącego dysponenta informacji z jej depozytariuszem, ale także prawidłowego wykonywania niektórych zawodów lub prowadzenia określonej działalności, w których szczególne znaczenie odgrywa stosunek zaufania” (postanowienie Sądu Najwyższego - Izba

Karna z dnia 21 marca 2013 r. III KK 267/12).

Z art. 12 k.k. wynika, że dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony; jeżeli przedmiotem zamachu jest dobro osobiste, warunkiem uznania wielości zachowań za jeden czyn zabroniony jest tożsamość pokrzywdzonego.

W ocenie Sądu, zachowanie oskarżonego - który działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz Komendy Miejskiej Policji w K., dokonywał w bazie Krajowego Systemu Informacyjnego Policji sprawdzeń osób niezwiązanych ze służbą, a dotyczących jego życia prywatnego, a następnie tak uzyskane informacje dotyczące M. B. i S. M. wykorzystał do celów prywatnych, zaś wydruki z uzyskanymi informacjami pozostawił w miejscu do tego nieprzeznaczonym, umożliwiając zapoznanie się z nimi osobom postronnym, czym działał na szkodę interesu publicznego i interesu prywatnego M. B. i S. M. - w pełni wyczerpało znamiona czynu z art. 231 § 1 k.k. i art. 266 § 1

k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Działanie oskarżonego nie miało żadnego uzasadnienia faktycznego i prawnego.

Oskarżony działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Stwierdzenie zamiaru bezpośredniego możliwe było już na podstawie przedmiotowych okoliczności czynu, w oparciu o sposób działania oskarżonego, bowiem zachowania to jednoznacznie wskazywało na cel, do jakiego zmierzał. Do popełnienia przestępstwa nie doszło przypadkowo, czy „przy okazji”. Działanie oskarżonego zawierało elementy przemyślenia i zaplanowania.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-----	-----
---	--	-------	-------

Związłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	Pkt 1.	j.w,
---	---------------------------------------	--------	------

Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach

warunkowego umorzenia
postępowania

Zgodnie z art. 66 § 1 k.k. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

„Warunkowe umorzenie postępowania jest środkiem polegającym na rezygnacji

z prowadzenia postępowania karnego, tj. odstąpienia od skazania i ukarania sprawcy uznanego za winnego przestępstwa, jest więc środkiem reakcji karnoprawnej na przestępstwo (C., Polskie prawo, s. 485). Odstąpienie od skazania i ukarania następuje równocześnie

z nałożeniem na sprawcę przestępstwa określonych obowiązków próby (art. 67 k.k.). Korzystanie z tego środka probacyjnego wymaga więc od sądu przekonania, że już samo

jego zastosowanie jest dla sprawcy wystarczającą dolegliwością, gdyż będąc świadomy, że jest poddany próbie, nie popełni on żadnego nowego przestępstwa, przez co zostaną osiągnięte cele polityki karnej”. (Komentarz do art. 66 k.k. red. Grześkowiak 2019, wyd. 6/Hyps, pkt. I.1).

W rozpoznawanej sprawie nie ma przeszkody, o której mowa w art. 66 § 2 k.k., aby warunkowo umorzyć postępowanie karne w przypadku czynu z art. 231 § 1 k.k. i art. 266 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Instytucja warunkowego umorzenia postępowania ma zastosowanie do drobniejszych przestępstw, gdy górna granica zagrożenia karą nie przekracza 5 lat pozbawienia wolności. Przestępstwo popełnione przez oskarżonego zagrożone jest karą pozbawienia wolności do lat 3.

W ocenie Sądu elementy przedmiotowe i podmiotowe czynu oskarżonego W. S. (1) przemawiają za przyjęciem, że stopień społecznej szkodliwości tego czynu oraz stopień winy oskarżonego nie są znaczne. W pierwszej kolejności należy wskazać, iż tłem niniejszej sprawy jest skomplikowana sytuacja rodzinna

oskarżonego W. S. (1) i pokrzywdzonej P. S., pomiędzy którymi toczy się sprawa rozwodowa i którzy zarzucają sobie nawzajem niewłaściwe zachowania, w tym składają zawiadomienia o przestępstwach; gdyby relacje pomiędzy nimi były poprawne, niniejszej sprawy z pewnością by nie było. Kolejno należy zaznaczyć, że oskarżony w swym działaniu nie wykorzystywał danych o dużym znaczeniu, które mogłyby narazić pokrzywdzonych na poważniejszą szkodę - przestępstwo oskarżonego nie spowodowało u pokrzywdzonych żadnych nieodwracalnych lub długotrwałych negatywnych skutków; jedna z osób pokrzywdzonych, tj. S. M., oświadczyła, że nie czuje się pokrzywdzoną i w jej ocenie niepotrzebnie przyznano jej taki status. Dalej, dane, które oskarżony uzyskał, trafiły wyłącznie do osób z jednego kręgu (cała sprawa ograniczona była do dwóch rozwodzących się małżeństw). Nie można też pominąć faktu, że od czasu popełnienia przestępstwa upłynęło już trzy i pół roku. Również ta okoliczność przemawia za warunkowym umorzeniem postępowania karnego, zwłaszcza, że nie ma żadnych sygnałów świadczących o tym, iż

oskarżony dopuszczał się podobnych praktyk w okresie późniejszym.

W ocenie Sądu można przypuszczać, że oskarżony pomimo warunkowego umorzenia postępowania karnego będzie przestrzegał porządku prawnego. Okres 1 roku próby pozwoli na weryfikację postawionej wobec niego prognozy na przyszłość. Oskarżony powinien potraktować niniejszy wyrok jako ostrzeżenie przed ewentualnym nowym popełnieniem czynu zabronionego. Musi pamiętać, że w sytuacji, gdy znowu naruszy porządek prawny, narazi się na wszczęcie postępowania karnego i wydanie wyroku skazującego.

Prawdą jest, że przed Sądem Rejonowym w Krośnie toczy się przeciwko W. S. (1) sprawa o kilka przestępstw na szkodę P. S.. Nie wyklucza to jednak warunkowego umorzenia postępowania karnego, albowiem w świetle art. 5 § 1 k.p.k. oskarżonego uważa się za niewinnego, dopóki wina jego nie zostanie udowodniona i stwierdzona prawomocnym wyrokiem.

#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
---	-----------------------------	-------	-------

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
-----	-----		
#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
-----	-----		
4. Kary, środki karne, przepadek, środki kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----	-----	-----	-----
5. <i>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku.</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----	-----	-----	-----
6. 6. Inne zagadnienia.			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>-----</p>	<p>-----</p>	
<p>7. Koszty procesu.</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II</p>	<p>Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził od oskarżonego koszty sądowe w kwocie 1 141,70 zł (jeden tysiąc sto czterdzieści jeden złotych 70/100), w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 100 zł (sto złotych) na rzecz Skarbu Państwa. Ponadto zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. B. kwotę 3 419,92 zł (trzy tysiące czterysta dziewiętnaście złotych 92/100) tytułem zwrotu kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocnika w sprawie.</p> <p>W ocenie Sądu sytuacja majątkowa oskarżonego</p>	

	pozwoli mu na uiszczenie zasądzonych kosztów.	
7. 1Podpis		
SSR Paweł Gonet		

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- (...)

- (...) B. – (...) A. J..